

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

360 REIAL DECRET LLEI 22/1993, de 29 de desembre, pel qual s'estableixen les bases per a la regulació d'horaris comercials. («BOE» 6, de 7-1-1994.)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 5.1 del Reial decret llei 2/1985, de 30 d'abril, va establir la llibertat d'horaris per a l'obertura i el tancament de locals comercials en tot el territori nacional.

La situació de profunda crisi a què està sotmesa l'activitat econòmica en el moment actual aconsella introduir algunes limitacions a aquell principi, amb la finalitat d'evitar que la recessió de la demanda repercuteixi de manera excessiva sobre el comerç detallista.

D'altra banda, la recent doctrina establerta pel Tribunal Constitucional sobre aquesta qüestió permet delimitar l'exercici de les competències de les comunitats autònomes en aquesta matèria, en el marc dels principis que sobre l'ordenació general de l'activitat econòmica corresponen a l'Estat, segons l'article 149.1.13è de la Constitució.

La mateixa naturalesa del problema posa en relleu l'extraordinària i urgent necessitat d'adoptar, mitjançant reial decret llei, les oportunes mesures correctores.

En virtut d'això, en ús de l'autorització conferida a l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre de Comerç i Turisme, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 de desembre de 1993,

DISPOSO:

Article 1.

En l'exercici de les seves competències, correspon a les comunitats autònomes la regulació dels horaris per a l'obertura i el tancament dels locals comercials en el seu respectiu àmbit territorial, en el marc de la competència lliure i lleial i amb subjecció als principis generals que, sobre ordenació de l'economia, conté aquest Reial decret llei.

Article 2.

1. L'horari global en què els comerços poden exercir la seva activitat durant el conjunt de dies laborables de la setmana és, com a mínim, de setanta-dues hores.

2. Els diumenges i els dies festius en els quals els comerços poden estar oberts al públic són com a mínim vuit dies a l'any.

3. L'horari d'obertura, dins els dies laborables de la setmana, ha de ser acordat lliurement per cada comerciant, respectant en tot cas el límit màxim de l'horari global que, si s'escau, s'estableixi. També s'ha de determinar

lliurement l'horari corresponent a cada diumenge o dia festiu d'activitat autoritzada, sense que pugui ser limitat a menys de dotze hores.

4. La determinació dels diumenges o dies festius en què, amb un mínim de vuit dies a l'any, els comerços poden estar oberts al públic correspon a cada comunitat autònoma per al seu respectiu àmbit territorial.

Article 3.

1. Els establiments de venda de pastisseria i rebosteria, pa i plats preparats, premsa, combustibles i carburants, floristeria i plantes i les denominades botigues de conveniència, així com les instal·lades en punts fronterers, en estacions i mitjans de transport terrestre, marítim i aeri, i en zones de gran afluència turística tenen plena llibertat per determinar els dies i les hores que romanen oberts al públic en tot el territori nacional.

S'entén per botigues de conveniència aquelles que, amb una extensió útil no superior a 500 metres quadrats, estan obertes al públic, almenys, divuit hores al dia i distribueixen la seva oferta, de manera similar, entre llibres, diaris i revistes, articles d'alimentació, discos, vídeos, joguines, regals i articles diversos.

2. La determinació de les zones turístiques a què es refereix l'apartat anterior, així com els períodes a què es contreu l'aplicació de llibertat d'obertura en aquestes, correspon a cada comunitat autònoma per al seu respectiu àmbit territorial.

3. Les oficines de farmàcia es regeixen per la seva normativa específica.

Article 4.

Les comunitats autònomes han d'establir el sistema sancionador aplicable a les infraccions a la normativa que dictin en relació amb calendaris i horaris comercials.

Disposició addicional única.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149, apartat 13, de la Constitució espanyola.

Disposició final primera.

En defecte de disposicions autonòmiques sobre les matèries regulades en el present Reial decret llei, continua sent aplicable el que disposa l'article 5.1 del Reial decret llei 2/1985, de 30 d'abril.

Disposició final segona.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 29 de desembre de 1993.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ